

SVENSKA
FORNMINNESFÖRENINGENS
TIDSKRIFT.

FÖRSTA BANDET.

3:e häftet.

INNEHÅLL:

	Sid.
Svenska Fornminnesföreningens andra årsmöte i Örebro den 19—21 Juni 1871	193
DJURKLOU, G., Om Vapentaget såsom laglig bekräftelseform i Sverige	238
BERG, W., Visingsö. Ytterligare bidrag till öns historia (med ett träsnitt).	261
MANDELGREN, N. M., Metallarbeten från Sveriges christna Medeltid. 1. (med planche)	272
Folksägner från Småland och Östergötland, upptecknade af Joh. Vallman	274
Ur Svenska Fornminnesföreningens handlingar	280
Folkvisa från Nerike, (med musik)	286
Literatur	288

Folkvisa från Nerike.

Hidinge socken.

Harmonien af C. E. Södling.

Andante quasi Allegretto. Uttrycket lämpas efter orden.

Mig ly--ster i lun--den att
Och e--chot från ber--gen mig

va--ra, För--gäf--ves jag ro--par ditt namn, kä -- ra du!
sva--rar, Mitt hjer--ta sig glä--der att

hö--ra dess ljud. Jag drömde jag ha--de den lyc---kan Att

kä--ra min lil--la du kom; Jag vill al--drig me--ra be-

gä — — — ra Än att mi-na ar-mar få fam na dig om.

2. Förgäfves jag dig varit trogen,
Förgäfves jag sällskap med dig hafver sökt.
Jag tänkte den dag skull' bli rolig,
Men du mina sorger alltmera förökt.
Jag önskad', jag hade en hydda,
Der jag finge vara allen,
Der skogar och lunder mig skygga
Och ovännens tunga ej gjorde mig men.
3. Förgäfves i mörkret jag letar
Efter den vägen, som förer till min vän.
Gud gifve, att himlens planeter
Och stjernan, som lyste de tre vise män —
Att de kunde mig också lysa,
När jag den vägen skall gå.
Den blir mig så lång och så ledsam;
Jag sörjer till döden, om jag dig ej får.
4. Men nu har den vän, som jag älskat,
Sig tagit en annan, det hafver jag sport.
Gud låte dig ej bli förtappad;
Ditt samvet' skall vakna och se hvad du gjort.
Gud låt oss vår vandring så ställa,
Att vi finge mötas en gång
I himmelens boning, den sälla;
Men tiden den blifver till dess alltför lång.